

[Finansministeren.]

at fremsætte *Forslag til Lov om Pensionering af civile Funktionærer, Haandværkere og Arbejdere ved Hæren og Søværnet m. v.* Dette Lovforslag er udarbejdet paa Grundlag af den Betænkning, som blev afgivet af Lønningskommissionen i Fjor. Foruden Betænkningerne om Statens Tjenestemænds Forhold i Almindelighed og om Lærernes Forhold blev der af Lønningskommissionen afgivet en Betænkning om dette specielle Forhold, idet jeg udtrykkeligt havde anmodet Lønningskommissionen om at tage dette særlige Spørgsmaal op til Overvejelse. Som Forholdene laa sidste Vinter, mente jeg ikke, at der var Mulighed for at faa fremmet dette Spørgsmaal ved Siden af de øvrige Spørgsmaal, som Lønningskommissionen havde beskæftiget sig med, men jeg har ment, at det nu burde drages frem. Spørgsmaalet om en Lovgivning paa dette Omraaade er blevet aktuelt derigennem, at Spørgsmaalet om Pensionsforholdene for de Funktionærer og Arbejdere, der er Tale om, i Virkeligheden er meget forskellige; nogle har særlig gunstige Pensionsforhold, endog saa gunstige, at de er bedre end Tjenestemændenes, andre har slettere Pensionsforhold. Det, Lovforslaget gaar ud paa, og det, som har været Lønningskommissionens Hensigt, da den afgav Betænkning om Udarbejdelse af et Lovforslag, er, at man søger at finde en saa god Fælleslinie som muligt med Hensyn til Pensionsreglerne for disse Grupper af Funktionærer og Arbejdere.

Der foreslaas i Lovforslaget fastsat bestemte Regler om, hvad de forskellige Grupper kan opnaa i Pension, hvad de forskellige Grupper skal yde i Pensionsafdrag, og hvorledes Reglerne i øvrigt skal være. Det behøver jeg vist ikke at komme nærmere ind paa, da der er redegjort for Synspunkterne i disse Henseender i den Betænkning af Lønningskommissionen, som omhandler Spørgsmaalet, og som jeg har tilladt mig at vedhæfte Lovforslaget, saaledes som det foreligger her.

Jeg har paa alle Hovedpunkter nøje fulgt Indstillingen fra Lønningskommissionen, som var enstemmig, og jeg har kun foretaget to Ændringer. Den ene af disse gaar ud paa, at Pensionsalderen beregnes fra det Tidspunkt, da den paagældende har været ansat i 5 Aar efter det fyldte 30te Aar, i Stedet for, som det i Lønningskommissionens Forslag var foreslaaet, fra det Tidspunkt, da den paagældende har været ansat i 10 Aar efter det fyldte 25de Aar. Det er ikke nogen væsentlig Ændring,

men jeg tror, at det vil være en Forbedring. Endvidere er der foreslaaet, at der gives de Funktionærer og Arbejdere, der her er Tale om, som er ansat som midlertidige Befalingsmænd indenfor Hæren og Søværnet, Adgang til at faa en forhøjet Pensionsalder paa henholdsvis 2 og 4 Aar, hvis det konstateres, at de har, som man indenfor disse Etater kalder det, 8 eller 16 Aars dadelfri Tjeneste. Jeg tror, det er en lille Favør, som der er al god Grund til at give disse Befalingsmænd indenfor Hær og Marine.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i Lovgivningen om kommunale Valg.* Lovforslaget gaar ud paa at ophæve Lov Nr. 131 af 4. April 1928 om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. Marts 1924 om kommunale Valg. Som bekendt betød den Lov, om hvis Ophævelse der her stilles Forslag, en Indskrænkning i den kommunale Valgret, saaledes som denne var fastsat ved den kommunale Valglov af 1924. I Bemærkningerne til det Lovforslag, jeg her fremsætter, er der gjort Rede for, hvori disse Indskrænkninger bestod. Man ved, at det for det første var Kravene med Hensyn til, hvor længe man skulde have svaret Skat til Kommunen for at have kommunal Valgret, der skærpedes, og dernæst at Bestemmelserne om, hvornaar en delvis Eftergivelse af Kommuneskat berørte den kommunale Valgret, ligeledes skærpedes. Jeg tror ikke, der var nogen saglig Begrundelse for disse Indskrænkninger i den kommunale Valgret. Jeg tror heller ikke, at nogen, siden denne Indskrænkning vedtoges, har følt nogen Glæde derved. Man maa ikke glemme, at disse Bestemmelser navnlig i en økonomisk vanskelig Tid, i en Krisetid, er rettet først og fremmest mod dem, der er ramt af Krisen. Der er ingen Grund for Samfundet til i en saadan Tid at føje Spot til Skade; der er ingen Grund til til den økonomiske Ulykke, der rammer Mennesker, at føje Tab af borgerlige Rettigheder. Derfor foreslaas det her at vende tilbage til Tilstanden, som den var efter den kommunale Valglov af 1924. Jeg er for min Del ikke paa alle Punkter tilfreds med denne Lovs Regler med Hensyn til den kommunale Valgret, men det er kendt af alle, at denne Lov i sin Tid blev enstemmig vedtaget her i Folketinget. Derfor har jeg indskrænket mig til at foreslaa at vende tilbage til de